

Dosar nr. 3046/2/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința civilă nr. 3694
Ședința publică din 20.09.2018
PREȘEDINTE - MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER - ANDREEA MIHAELA CIMPOIERU

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâțul Pufulescu Paul, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la strigarea cauzei se prezintă reclamantul, prin consilier juridic, cu delegație de reprezentare la dosar – fila 7, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că în data de 13.09.2018, prin serviciul registratură, pârâțul a depus concluzii scrise într-un singur exemplar, după care:

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar

În temeiul dispozițiilor art. 258 C.pr.civ. raportat la art. 255 C.pr.civ., Curtea încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar ca fiind concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii, să se constate pentru pârât existența de colaborator al Securității, observând că nota informativă dată organelor de securitate, acesta s-a referit la o persoană, director de școală care audia posturile interzise Europa Liberă și Vocea Americii, respectiv avea opinii negative despre lipsa alimentelor din nivelul de trai al populației. Consideră că s-a vizat prin aceste opinii drept încălcarea dreptului la viață privată.

În temeiul dispozițiilor art. 394 C.pr.civ., Curtea declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 3046/2/2018 la data de 23.04.2018, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Pufulescu Paul, născut la data de 31.08.1954, în București, fiul lui Gheorghe și Georgeta, domiciliat în comuna județul Călărași.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că sunt întrunite cumulativ condițiile pentru colaborarea prin furnizare de informații, și anume, informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, respectiv, ca informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Reclamantul a apreciat că informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, au fost invocate disp. art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar

și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

La data de 21.05.2018 pârâtul Pufulescu Paul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului cu motivarea că informațiile privind pe domnul comunicate plutonierului șeful postului de poliție Tămădău Mare, îi erau cunoscute acestuia, pârâtul doar confirmându-le. În alte date, la întrebările adresate, pârâtul i-a comunicat informații despre domnii

A arătat pârâtul că nu a fost informatorul nimănui, a fost tras de limbă, fără a realiza ce face și ce semnează.

La data de 07.06.2018 reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a învederat că, pentru a se putea reține calitatea de colaborator, este necesară întrunirea cumulativă a două condiții:

Să existe cel puțin o informație furnizată organelor fostei Securități care să se refere la atitudini sau activități potrivnice regimului totalitar comunist, or, pârâtul își asumă paternitatea scrisului și semnării notei informative înregistrată cu nr. 003/2853 din 25.04.1989 reținută în acțiune, justificând că această „informație pe care cred că o deținea deja d-nul plutonier respectiv „am fost tras de limbă fără să realizez ce fac și ce a ce semnez”, afirmație nedovedită prin niciun mijloc de probă, însă chiar dacă ar fi fost reală, acest motiv nu se află printre cauzele de exonerare prevăzute de prevederile art. 2 lit. b teza a II-a din O.U.G. nr. 24/2008, respectiv acestea să fi fost cuprinse în „declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată”, pârâtul nu se încadrează în niciunul din cazurile precizate mai sus.

Nu în ultimul rând, pe fondul cauzei, Nota informativă înregistrată cu nr. 003/2853 din 25.04.1989, prin care pârâtul informa organele de securitate, astfel: „Vă informez că pe data de 24.04.1989 m-am deplasat la școala generală de 8 ani pentru rezolvarea unor probleme de serviciu. Cu această ocazie am constatat că numitul directorul școlii, are un aparat de radio Gloria, cu care obișnuiește să mai asculte posturile de radio Europa Liberă și Vocea Americii. Față de mine nu a făcut nici un comentariu dar mi-a spus că uneori ascultă aceste posturi. Cu altă ocazie acesta se manifesta nemulțumit față de mine că nu se găsește nimic pe piață și că o ducem greu”, se înscriu în sfera delațiunilor care se referă la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați.

Referitor la cea de-a doua condiție legală ce trebuie îndeplinită pentru a se putea constata calitatea de colaborator, arată că, pe de o parte, că este suficient ca informațiile respective să fie apte de a produce o reacție din partea Securității iar informatorul să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții. Este evident că pârâtul conștientiza faptul că persoanele denunțate erau expuse unor posibile sancțiuni, determinate de primirea, de către reprezentanții Securității, a unor astfel de informații. Legiuitorul nu cere, pentru reținerea calității de colaborator al Securității, încălcarea efectivă a unor drepturi, ci numai vizarea îngrijirii acestor drepturi, în sensul că denunțatorul conștientiza că îl expune pe cel denunțat unor sancțiuni venite din partea reprezentanților regimului sau cel puțin unor noi investigații întreprinse de Securitate (investigații ce presupuneau imixțiuni în viața personală a celui urmărit, cu consecința încălcării dreptului la viață privată).

În consecință, furnizarea acestor informații nu a rămas fără urmări, întrucât reacția ofițerului de legătură a pârâtului a fost concretizată într-o serie de sarcini trasate acestuia și măsuri: „Sursa a fost instruită să ne semnaleze în continuare dacă cel în cauză colportează știrile transmise la posturile de radio reacționare. Măsuri: Nota se va exploata la anexa 5. Verificarea poziției și pe altă linie și propuneri. ”

Prin prisma argumentelor expuse anterior, și cea de-a doua condiție impusă de art. 2 lit. b este îndeplinită.

La data de 13.09.2018 reclamantul a formulat concluzii scrise prin care a arătat, în esență, faptul că acțiunea reclamantului se bazează pe înscrisuri din care nu rezultă colaborarea sa cu securitatea.

Aspecte procesuale

În temeiul disp. art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ., în cauză a fost încuviințată proba cu înscrisuri.

Analizând actele dosarului, instanța apreciază acțiunea ca fiind întemeiată, urmând a o admite astfel cum a fost formulată, pentru următoarele considerente:

Dispozițiile art. 2 lit. b) ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind „colaborator al Securității - persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului ... Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din înscrisurile existente la dosar, Curtea reține că pârâtul a furnizat informații Securității, iar acestea se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

Astfel, din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1945 din 27.09.2017 și din înscrisurile anexate, Curtea constată că se confirmă susținerile reclamantului conform cărora pârâtul Pufulescu Paul a fost recrutat la data de 14.07.1988, sub numele conspirativ <GABI>, de către Serviciul 1 din cadrul Inspectoratului Județean Călărași pentru încadrarea informativă a unor sate componente ale com. Tămădău, jud. Călărași, dosarul de informator al pârâtului neavând document de închidere.

Mai reține instanța nota informativă identificată în dosarul D 2581, vol. 6, f. 484, dosarul comunei Tămădău, prin care pârâtul semnalează ofițerului de securitate că directorul școlii generale, domnul C.M., "are un aparat de radio Gloria, cu care obișnuiește să mai asculte posturile de radio Europa Liberă și Vocea Americii", precum și faptul că acesta "se manifestă nemulțumit față de pârât că nu se găsește nimic pe piață și că o ducem greu" (f. 47).

Având în vedere conținutul notei informative, ofițerul care a primit-o a dispus: "exploatarea notei la anexa 5", precum și verificarea poziției persoanei denunțate și pe altă linie.

În raport de acestea, instanța constată că aspectele relatate de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar, au evidențiat în esență poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile și opțiunile politice ale acestora.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Acțiunile pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieții unor persoane dar și opiniile acestora, precum și relatarea acestora și a discuțiilor purtate, și care nu au rămas fără consecințe, astfel cum s-a subliniat anterior, constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume: dreptul la viață privată și, implicit, dreptul la liberă exprimare, dreptul la libertatea conștiinței și libertatea religioasă, precum și dreptul la libera circulație.

Așa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiunile ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecință, instanța reține că și *a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, și anume prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere unor drepturi fundamentale.

Constatarea calității de colaborator al Securității se impune nu doar în considerarea celor anterior expuse, dar și față de împrejurarea că aportul adus de pârât a determinat luarea în mod efectiv de măsuri de către ofițeri.

Astfel, Curtea arată, pe de o parte, că nu sunt necesare mai multe note informative pe baza cărora să se rețină calitatea de colaborator al organelor Securității, reținându-se în acest sens faptul că legea nu distinge, în sensul că prin prevederile legale incidente speței nu este avută în vedere, pentru definirea sintagmei de colaborator al Securității, exclusiv activitatea amplă de informare a organelor Securității, iar, pe de altă parte, că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost nu numai îndeplinit, dar și depășit, încălcarea drepturilor enunțate fiind în speță nu doar potențială ci și efectivă, date fiind efectele produse ca urmare a informațiilor furnizate de pârât.

Pârâtul formulează întâmpinare prin care nu contestă situația de fapt descrisă de reclamant și probată prin actele depuse de acesta la dosar. Pârâtul nu contestă notele informative date utilizând numele conspirativ „Gabi” ce îi sunt atribuite, ci arată că în mai multe rânduri a informat pe plutonierul șeful postului de poliție Tămădău Mare, despre domnul C.M., și anume despre faptul că acesta avea un radio la care asculta „România liberă”, dar subliniază că această informație îi era probabil cunoscută, pârâtul doar confirmând-o.

A mai relatat pârâtul că în alte dăți a dat informații despre domnul D.S., care avea o nepoată căsătorită cu un italian. Respectiv despre domnul M.M. care acum fugise în Germania.

Deci, pârâtul nu contestă informațiile furnizate, ci explică respectiva conduită prin aceea că „am fost pur și simplu tras de limbă, fără să realizez ce fac și ce semnez, fără a mi le prezenta”.

Față de apărările pârâtului, Curtea reamintește faptul că ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise, în special a postului Europa Liberă, constituia o sfidare a regimului.

Așa cum corect subliniază reclamantul, este de notorietate faptul că emisiunile acestor posturi de radio erau bruiate de autoritățile comuniste datorită faptului că au reprezentat pentru români, dacă nu singurele, atunci principalele surse obiective de informații. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiatul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestor posturi. În consecință, furnizarea unor asemenea informații se referă la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Mai reține instanța că pârâtul a relatat despre aprecierea persoanei în sensul că acesta „se manifestă nemulțumit ... că nu se găsește nimic pe piață și că o ducem greu”, or, este fără putință de tăgadă că în vremea respectivă nu putea fi adusă nicio critică regimului comunist ori modului de viață, nefiind permisă o apreciere precum cea colportată în sensul că viața ar fi fost percepută ca fiind grea iar aceasta s-ar fi datorat conducerii partidului comunist.

Referitor la delațiunile pârâtului despre persoane aflate în străinătate ori în legături cu cetățeni străini, Curtea arată că în perioada de referință era desconsiderată intenția de a părăsi România, o astfel de conduită fiind apreciată ca o împrejurare extrem de gravă din perspectiva regimului comunist, cei care luau o astfel de hotărâre fiind privind ca trădători de patrie. Astfel, acestor persoane, numite „fugari” sau „fugiți”, li se confiscau bunurile rămase în țară. Corelativ, cei, ale căror intenții de a părăsi țara erau descoperite din timp, erau numiți „suspecți de evaziune” și erau persecutați de organele represive ale regimului.

Curtea nu poate primi, apreciind ca lipsite de relevanță apărări precum faptul că nu a realizat ceea ce face, care este natura informațiilor comunicate și consecințele ce ar putea fi astfel generate, cât timp respectivele împrejurări nu se înscriu în ipoteza normei legale referitoare la

exonerarea de răspundere (art. 2 lit. b) tezele a II-a și a III-a din OUG nr. 24/2008 - *Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe).*

Contrar poziției pârâtului, din notele existente la dosar reies relatări despre activități concrete ale unor persoane particulare, individualizate, dar și despre atitudini manifestate expres de acestea împotriva regimului politic din țară, fiind subliniată nemulțumirea acestor persoane.

Mai mult, gesturile pârâtului nu au rămas fără ecou, fiind dispuse măsuri de către organele Securității, așa cum s-a arătat în cele ce preced.

În acest fel s-au încălcat în mod evident drepturi și libertăți fundamentale, deși textul legii nu cere încălcarea efectivă, fiind suficient caracterul potențial iar nu efectiv al încălcării. Astfel, potrivit disp. art. 2 alin. 1 lit. b din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, informațiile transmise de pârât organelor de securitate, din proprie inițiativă sau în executarea unei dispoziții încredințate, au determinat adoptarea de măsuri și au expus persoanele în cauză unor consecințe negative, precum urmărirea și supravegherea informativă, pentru simpla exprimare a opiniilor și convingerilor lor, constituind activități care au vizat îngrădirea unor drepturi fundamentale.

Prin concluzii scrise, pârâtul relevă inexistența unui angajament olograf și apreciază că un astfel de document constituie un aspect esențial pentru constatarea presupusei colaborări cu securitatea.

Curtea, contrar opiniei pârâtului, constată că este indiferentă împrejurarea neidentificării unui angajament semnat de pârât prin care acesta să-și asume vreo obligație de a informa, respectiv de a colabora cu organele Securității. Soluția se impune deoarece existența unui angajament constituie, din perspectiva dispozițiilor legale analizate, numai o probă în anumite cazuri utilă, și anume când nu se poate determina altfel o legătură dintre numele real al colaboratorului și numele conspirativ acordat de securitate. Inexistența unui astfel de angajament nu constituie însă o dovadă că un astfel de document nu a existat niciodată, fiind deopotrivă irelevantă cât timp în fapt, prin alte înscrisuri (note, rapoarte informative, etc.), se poate demonstra colaborarea efectivă cu organele securității, astfel cum este cazul în speță, conform celor ce preced. În cauză, așa cum s-a arătat în cele ce preced, prin întâmpinare pârâtul a arătat că îi aparțin notele informative identificate de reclamant. Așadar, acesta nu a susținut că nu îi aparțin, că nu a fost scrise și semnate de acesta, ci a explicat pârâtul împrejurările concrete în care a dat respectivele declarații despre domnii C.M., D.S., M.M.

Referitor la susținerea potrivit căreia s-au constatat dosare în care nu este menționat numele pârâtului ori care nu cuprind note informative date de acesta, împrejurarea este de asemenea irelevantă de vreme ce s-a reținut cel puțin un dosar ori o notă furnizată de pârât în privința căreia sunt întrunite condițiile legale pentru calificarea drept colaborator al Securității. Altfel spus, așa cum s-a arătat mai sus, este suficientă și o notă informativă, nefiind necesară o amplă activitate de colaborare.

Aserțiunile referitoare la alte discuții care s-au purtat în privința recrutării nu pot conduce la o soluție diferită, fiind posibil ca unele discuții să se rezume la chestiuni medicale ori lipsite de relevanță pentru speța de față.

Cu privire la insuficiența probatorie a unicului document prezentat de reclamant, respectiv la argumentul că persoana despre care a furnizat informații nu a suferit urmări negative datorită notei informative, Curtea a răspuns în cele ce preced, învederând sub primul aspect că și

o singură notă informativă este suficientă, respectiv că nu este necesar să se fi produs consecințe efective negative.

Împrejurarea că pârâtul nu a mai furnizat alte note informative este irelevantă. Sub acest aspect, Curtea constată că legea nu distinge, în sensul că prin norma legală în discuție nu este prevăzută exclusiv activitatea amplă de informare a organelor Securității. Implicarea pârâtului este prin urmare suficientă în opinia prezentei instanțe pentru reținerea în persoana sa a calității de colaborator al Securității.

Sub cel de-al doilea aspect, este suficientă condiția vizării încălcării, iar nu dovedirea încălcării propriu-zise a drepturilor respective, deoarece legea accesului la propriul dosar și deconspirarea fostei securități pune accent strict pe devoalarea profilului moral al denunțatorului, iar nu pe repararea prejudiciilor suferite de victimele denunțurilor. Altfel spus, prevederile referitoare strict la deconspirarea Securității au ca finalitate exclusivă conturarea atitudinii și moralității persoanelor verificate de CNSAS, iar nu repararea prejudiciului suferit de cei care au căzut victime ale denunțurilor formulate de cei verificați.

Este evident că pentru reținerea celei de-a doua condiții, legiuitorul nu impune nici măcar lezarea efectivă a unor drepturi, cu atât mai mult nu poate institui ce anume repercusiuni să producă delațiunile respective.

Referitor la argumentele referitoare la ședința de la Viena din ianuarie 1989 a Conferinței pentru Securitate și Cooperare din Europa la care a participat și România și care s-a încheiat prin semnarea unui document care declara ca inadmisibilă perturbarea transmisiunilor radio și TV, respectiv la argumentele referitoare la Legea nr. 3/1974, Curtea constată că acestea sunt deopotrivă neîntemeiate deoarece deși proclamate la nivel declarativ drepturi și libertăți ale omului, în fapt acestea nu erau respectate, dovadă poziția luată de ofițeri pe baza depoziției pârâtului în sensul de a verifica poziția domnului C.M. și pe altă linie și propuneri.

Ca atare, trebuie să se conchidă în sensul că acțiunea reclamantului nu este întemeiată și nu încalcă nici prevederile art. 7 din Convenția EDO, neputându-se vorbi despre o pretinsă condamnare pentru fapte ce nu erau incriminate la data comiterii, prin raportare la prevederile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 anterior analizate, act normativ ce nu a fost declarat neconstituțional și care incriminează expres acte de natura celor atribuite pârâtului ca fiind specifice activității de colaborator al Securității.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, instanța prezintă acțiunea este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap.

26 oct 2018
CURTEA DE APÊL BUCUREȘTI
SECȚIA 8

În consecință, va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Prezenta copie, în două exemplare, a fost depusă în dosarul acestei instanțe Nr. 3046/2/2018
se legalizează de noi.

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

GREFIER SEF

Admite acțiunea formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** având cod de înregistrare fiscală 12932750, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul Pufulescu Paul** cu domiciliul în județul Călărași.

Constată calitatea de colaborator al Securității în persoana pârâtului.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de exercitare a căii de atac urmând a fi depusă la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 20.09.2018.

PREȘEDINTE

Mirela Monica Perjaru

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.
în sumă de
seu de Andreea Mihaela Cimpoiu

GREFIER SEF

Red. MMP
2 ex. - 28.09.2018

Definitiv și ireversibil
Nu se poate face recurs
3046/2/2018
1211/2002/202